

πριτ

πριτ, το, άκλ. ουσ. [ηχομιμητική λ.], αποδίδει τον ήχο του κλασίματος και, κατ' επέκταση, αυτό το ίδιο το κλάσιμο: «από ποιον ακούστηκε αυτό το πριτ;»·

- *δεν έκλασε, μόνο έκανε πριτ*, λέγεται για πράγματα ή καταστάσεις, που δεν έχουν μεταξύ τους ουσιώδη διαφορά. Συνών. *όχι Γιάννης, Γιαννάκης*·

- *κάνω πριτ, κλάνω*: «ποιος απ' όλους σας έκανε πριτ;». Συνών. *κάνω πιπ*·

- *όλων οι κώλοι κλάνουνε, κι ο δικός μου μήτε πριτ*, λέγεται με παράπονο για την άνεση που έχουν οι άλλοι να κάνουν ή να λένε χαζομάρες, σαχλαμάρες ενώ εμείς οι ίδιοι πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, άψογοι: «απ' τη στιγμή που είναι γνωστός του πατέρα μου στην παρέα, όλων οι κώλοι κλάνουνε, κι ο δικός μου μήτε πριτ».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας